

EXERCICI 3:

Els cartògrafs i els compradors de mapes sovint els acolorien per poder veure d'un sol cop d'ull les diferents divisions polítiques, ja fossin internacionals, religioses, administratives, etc. Aquesta tasca, que, a més, embellia i encaria el producte final, només es podia fer manualment. Hi havia fins i tot pintors especialitzats en il·lustrar els mapes. En principi, cada entitat havia de ser d'un color diferent a les entitats veïnes.

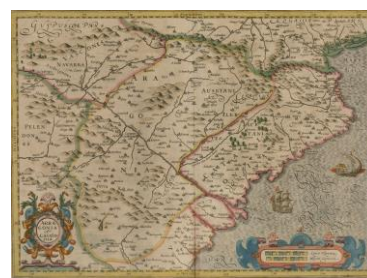
Tria un dels següents mapes de la Col·lecció Gelabertó:

<https://ddd.uab.cat/record/174455>

<https://ddd.uab.cat/record/166406>

<https://ddd.uab.cat/record/166391>

A continuació:

1.- Identifica clarament quin és el mapa triat

2.- Indica:

- quin és el territori representat i, si es pot dir, a quina escala.
- quina és la divisió política representada.
- el nom i el nombre de les entitats representades.

3.- Creus que en el mapa triat es verifiquen les següents afirmacions de l'historiador Antonio Stopani? Justifica raonadament la teva resposta:

“[Al segle XVII] La cartografia introdueix subreptíciament dues simplificacions principals: una, fa referència a la idea segons la qual la sobirania s'exerceix de manera homogènia sobre l'espai designat per un color; l'altra, es refereix a les línies de punts,

que suggereixen una separació clara entre aquells espais de colors diferents. Certament, aquesta doble simplificació s'explica per unes finalitats particulars d'aquesta cartografia a petita escala, que de retruc ajuda, d'una part, els poders dinàstics europeus il·lustrant geogràficament llurs territoris, i d'una altra part, registra i divulga les transformacions polítiques en curs. El mapa s'afegeix, així, a la llista d'instruments de propaganda ja que serveix per reforçar i legitimar l'estatu quo".

Antonio Stopani: "Dels sentits al mapa. Reflexions sobre el control de les fronteres durant l'Antic Règim", a ESPINO, Antonio; JANÉ, Oscar (eds.): Guerra, frontera i identitats, Ed. Afers, Catarroja-Barcelona, 2015, p. 184.